

i Svendborg vilde man med nogen Skepsis se paa en saadan Forbindelse. Der har i den sidste halve Snes Aar været og er særlig i Øjeblikket en stærkt levende Følelse af, at vi her i Landet maa staa samlede om de nationaløkonomiske Opgaver, at vi ikke faar nogen Splittelse ind dør, men søger at hjælpe os selv under de Vilkaar, der nu en Gang er givne for os, saaledes at vi ikke slipper noget af det, som vi er i Stand til at bevare paa danske Hænder og for danske Arbejdere. Det vilde vække megen Misstemning — det er aldeles afgjort —, hvis det var tyske Skibe, der trafikerede Sønderborg og Fyn, hvis det var Skibe, bemandede med tysk Mandskab og med tysk Kommando om Bord, som skulde gaa mellem danske Havne. Jeg tør sige, at hvis noget saadant skulde finde Sted, vilde det vække almindelig Beklagelse og stærk Opposition, ikke alene i Sydlyn, men over det ganske Land. Der er Organisationer her i Landet, som ikke vilde sidde roligt og finde sig i, at noget saadant skete, de vilde opponere stærkt og paakalde Offentlighedens Sympati for en Forandring af et saadant Forhold. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder endnu en Gang at overveje dette Spørgsmaal ret alvorligt, og jeg vil haabe, at disse Overvejelser ikke maa føre til, at der bliver givet noget dansk Statstilskud til et udenlandsk Dampskibsselskab, der sejler paa en Rute mellem to danske Havne.

Eigil Jørgensen: I Anledning af min Forespørgsel angaaende Defensors Nærværelse i Retten under Forhør fremkom den højtærede Justitsminister med en Del Bemærkninger, hvoraf han passende kunde have sparet sig de fleste, da de var aldeles overflødige. Naar Ministeren saaledes erklærede, at jeg mente, det maatte være saa forfærdelig i Strid med den nye Retsplejeordning, at Defensor ikke skulde sidde og gabe hele Dagen i Retten eller sidde udenfor Døren og vente paa, at den anklagede Arrestant slog 3 Slag paa Døren, for saa at springe op og melde sig til Tjeneste, saa er det Ting, jeg aldeles ikke har ment. Jeg mente tværtimod, at det kunde være meget praktisk paa adskillige Omraader at træffe Aftale under den nye Retsplejeordning, som vist har mange Mangler. Men det, der fremkaldte min Forespørgsel, var, at der intet stod i disse Aftaler om, at det var Arrestanten, der kunde tilkalde Defensor, naar han skønnede det nødvendigt, og det turde dog vist være i Overensstemmelse

med Aanden i den nye Retsplejeordning, at det først og fremmest er Arrestanten, der skal skønne, naar han ønsker Defensors Nærværelse, og ikke Dommeren. Det svarede den højtærede Justitsminister da ogsaa paa — det takker jeg ham for —, idet han sagde, at hvis Arrestanten paaberaaber sig, at nu maa han have sin Defensor i Tale, saa maa der naturligvis telefoneres efter Defensor. Det var blot denne lille Udtalelse, jeg vilde sætte Pris paa, og som formentlig vil berolige dem, der har læst Notitserne i Bladene. Selvfølgelig kunde man gaa den Vej privat at spørge den højtærede Justitsminister om, hvorledes hans Mening var om det. Men nu er det jo en Gang saaledes, at heldigvis — eller undertiden maaske uheldigvis — følger Publikum med stor Interesse, hvad der foregaar her paa Ting, og da Sagen har været fremme i Bladene og har vakt Opmærksomhed hos mange — og netop den Ting, ved jeg, har bragt Uro hos adskillige —, saa er det rimeligt, at man forebringer det her, idet Ministerens Svar fra dette Sted jo kommer til alle.

Jeg var ogsaa sidst inde paa Spørgsmaalet om de sønderjyske Forhold, og da den højtærede Minister — denne Gang er det i Fgerskab af Statsminister — senere har haft Ordet, maa jeg maaske ogsaa føje et Par Bemærkninger hertil. Fuldt tilfredsstillende — eller rettere sagt: tilfredsstillende var Ministerens Svar selvfølgelig ikke for mig. Det fremgaar af det, at Ministeren kun vil bøje sig for et Flertal, men det fremgaar ikke rigtigt af hans Udtalelser, hvor hans Sympati i Grunden er i denne Sag, hvilket Arbejde Ministeriet vil gøre for at fremkalde dette Flertal. Naar man ser, hvorledes der fra den tyske Regerings Side med Rigskansler Bauer i Spidsen agiteres paa Kraft i Flensborg og den øvrige Del af den Zone for at sikre et tysk Flertal, saa vilde det være rart, om man fra den danske Regerings Side kunde se lignende Bestræbelser for at fremkalde et dansk Flertal, og det er det, man savner.

Saa hører man ofte en lille haanende Bemærkning om, at man ikke kan have Sympati for dem, der var Tyske i Gaar og Danske i Dag. Nu er det jo ikke saadan bogstavelig fra i Gaar til i Dag, for man kan vel sige, at de, der var Tyske i Fjor, kan have forandret Anskuelse til i Dag. Det synes jeg ikke er at undres over, da vi dog alle sammen i højeste Grad har haft Lejlighed til at revidere vore Anskuelser i disse frygtelige Aar. Der er et gammelt latinsk Ord, der siger: Tempora